

[Oluf Pedersen.]

foder à 28 Øre, det er 148 Kr. 96 Øre. Til sammen havde han altsaa en Udgift paa 228 Kr. 96 Øre og en Indtægt paa 659 Kr. 14 Øre; det vil sige, at han havde et Udbytte af 430 Kr. pr. Ko til Dækning for Grovfoder og Arbejdet.

Hvis man nu vil hævde, at Produktionsprisen skal være 3 Kr. 72 Øre, skal man altsaa sige, at Udbyttet bør ikke være 430 Kr. pr. Ko, men 570 Kr. i Stedet for. Det er fuldkommen skønmæssigt alt sammen. Det kan ogsaa være, der er en, der siger, at han behøver ikke 430 Kr., han behøver kun 215 Kr. Saa vil Resultatet blive, at han faar en Produktionspris, som ligger meget lavere. Al den Tale om, at Produktionsprisen er 3 Kr. 72 Øre, har intet med Virkeligheden at gøre. Det beror paa en Beregningsmaade. Man kan regne den ud til $1\frac{1}{2}$ Kr., og man kan regne den ud til 10 Kr. Jeg vil paatage mig at gøre begge Dele.

Men det er altsaa det Grundlag, man arbejder paa, og som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen er saa forfærdelig glad over. Naa, det tjener til hans Undskyldning, at det sandsynligvis ikke er ham, der har regnet de 3 Kr. 72 Øre ud. Det siges, at det er nogle Professorer, der har regnet det ud, men saa er der i alt Fald Professorer, som trænger til at gaa lidt i Skole endnu.

Loven fastsætter en Afgift, saadan at Noteringen bliver 3 Kr. pr. kg for det Smør, som sælges herhjemme, og Smørloven fastsætter, at denne Afgift skal gaa ind i en Fond, og dens Midler skal fordeles af Ministeren efter Forhandling med Landbrugsraadet og Husmandsforeningerne. De to Forudsætninger for Smørloven var jo, at der var et hjemligt Forbrug paa ca. 30 Mill. kg, og at Beløbet, der kom ind, skulde komme Producenterne til gode. Der er saa sket det, at Afspærringen har medført en øget Afsætning herhjemme, fordi vi ikke kunde slippe af med Smørret udadtil, og gennem Ministerens Foranstaltning blev der derefter truffet en Ordning gaaende ud paa, at Fordyrelsen ikke kom til at omfatte det forøgede Forbrug. Det er, saa vidt jeg kan se, en Ordning, som er fordelagtig for Producenterne, og det forekommer mig, at den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen giver af dette, er fuldkommen vildledende. Den Paastand, at det skulde være til Skade for Producenten, at der blev truffet en Ordning, saa at hans Smør kunde afsættes herhjemme, er ganske urimelig, ogsaa selv om han ikke kunde opnaa de 3 Kr., en Pris, som er høj-

ere end den, man kunde opnaa i det fremmede. Saa kom man, da der ikke var Afsætningsmuligheder i det fremmede, og sikrede en Afsætningspris herhjemme svarende til den Pris, man tidligere havde opnaaet derude, og saa klager man over det; det er ganske urimeligt. Det forekommer mig derfor, at en Ordning som den, der er lavet, og som er tiltraadt af Organisationerne, kan man ikke protestere imod ud fra det Synspunkt, at det er til Skade for Landbrugets Interesser. Man kan maaske diskutere, hvorvidt man burde være kommet til Lovgivningsmagten, og hvorvidt det var her, man skulde tage Bestemmelse om Fordelingen, i Stedet for at det skulde ske i Kraft af en Bemyndigelse, som jeg dog maa erkende at Ministeren har i Medfør af Smørloven. Men i Realiteten er det i alt Fald ganske givet, at det skete hverken er Sabotage eller urimeligt.

Men alene det, at Bondepartiet fremsætter dette Krav, og hele den Tale, som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen holdt, giver mig Anledning til at sige et Par Ord om dette Parti. Jeg hørte forleden Dag det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen paastaa, at hvis Bondepartiets forskellige Lovforslag var blevet vedtaget, var det hele klaret. I Modsætning dertil hævder jeg, at dette Partis Forslag ikke vilde have gavnet det danske Landbrug for en eneste Øre, bortset fra de største Jorddrotter.

Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen slet ikke tænker paa de største Jorddrotter, det er jo den fattige Husmand, han hele Tiden staar og snakker om; men det er blot, fordi man ikke vil være den rigtige Politik bekendt. Nu mener jeg, at vi skal lovgive til alles Tarv. Hele den Metode, at man i den danske Rigsdag staar og taler ud fra bestemte Klasseinteresser og tager Stilling til Lovforslag ud fra Klasseinteresser, er i fuldkommen Strid med alt Demokrati og fuldkommen i Strid med det, der er Rigsdagens Forudsætning. Folk, der ikke vil andet end bare staa og tale ud fra bestemte Klasseinteresser ved enhver Lejlighed, burde aldrig have været Medlemmer af den danske Rigsdag. Det hører slet ikke til her. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, for vi har Pligt til at tale ud fra Hensynet til alles Tarv, og det gør det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og hans Parti ikke og har aldrig gjort det.

Jeg nægter for mit Vedkommende ikke, at der er begaaet Uret mod Landbruget ved adskillige Lejligheder, og jeg mener, at der er begaaet megen Uret mod den danske